

[Iver Poulsen.]

tror, det var den fhv. minister K. K. Steinkke, der forleden kom til at tabe en tegnestift, der sagde sådan noget som: Det ser alvorligt ud til, at det ikke vil lykkes for toppolitikerne at finde frem til en måde, hvorpå man kan give fuld kompensation for omsætningsafgiften. Det er jo det, der sker. Der er ofret megen tid og mange drøftelser på at finde frem til den kompensation, som jeg også var nærmere inde på i eftermiddags.

Vi har aldrig lagt skjul på, at vi principielt er enige med de andre borgerlige partier om det ønskelige i at gå over fra direkte beskatning til indirekte beskatning, og vi ønsker direkte forbrugsbeskatning af de grunde, som jeg også nævnte i eftermiddags; dette ville betyde store fordele. Hertil kommer netop det, alle partier i det høje ting er enige om at vi savner i dag, nemlig en opsparring. Den vil komme virkelig frem, når man holder op med at beskatte arbejde, produktion og initiativ og går over til at beskatte forbruget, beskatte de mennesker, som har det store forbrug, og som trækker på de ressourcer, som en flittig og arbejdende befolkning bygger op.

Endelig skal jeg sige med hensyn til den direkte forbrugsbeskatning, at så vil det ikke længere blive ved snakken om løsningen af det spørgsmål, som skal løses, nemlig sambeskatningen. Man hæver grænsen for proportionalbeskatningen og siger så: nu bliver det stadig væk bedre med hensyn til sambeskatningen, for der kommer flere og flere ind under proportionalbeskatningen. Men det spørgsmål løses ikke effektivt og virkeligt, før vi får en proportionalbeskatning, der føres til tops, og det er et spørgsmål, som efter de uafhængiges opfattelse snarest bør løses.

Erhard Jakobsen: Som undskyldning over for ærede kolleger for at tage ordet i en debat, der allerede har været længe, uden at være ordfører og uden at have været med til udvalgsarbejdet har jeg kun dette ene, at der i hele dette kompleks indgår ideer, som jeg i hvert fald i de sidste 14 år har arbejdet en hel del for at udbrede, nemlig tanken om en forbrugsskat. Der er i debatten brugt argumenter imod denne forbrugsskat, som jeg absolut ikke synes kan holde, og jeg ville være meget ked af,

hvis man i denne sal eller ude i befolkningen skulle mene, at der var noget hold i dem. Det er argumenter, der bl. a. er kommet fra det ærede medlem hr. Holger Eriksen og det ærede medlem hr. Aage Fogh.

Derudover har jeg, som sikkert mange medlemmer, når et sådant stort forlig skal indgås, ønsker om, hvad man kunne have fået med. Jeg skal kun nævne et enkelt, og når jeg nævner det nu, er det ikke ud fra ønsket om at stille et dagsordensforslag og prøve at få det med, men så er det, fordi jeg tror, at det fremefter må spille en rolle i diskussionen her i tinget.

Jeg er sikker på, at man har prøvet i forliget at inddrage alt, hvad der i videste forstand kunne være med til at forbedre situationen, som den nu er, og derunder har man sikkert også været opmærksom på det arbejdskraftproblem, der består deri, at et stort antal gifte kvinder i dag ikke tager det job, som de kunne passe, og som de ville tage, hvis de skattemæssige forhold ikke forhindrede dem deri. For at sige det kort: jeg vil bede den højtærede finansminister om — ikke nu i aften, men senere — at undersøge muligheden for uafhængigt af tanken om kildeskat at gennemføre en lønskat for gifte kvinder, alene en lønskat for gifte kvinder. Jeg tror, det vil påkalde mange kvinders interesse for at tage et job. Jeg tror, at den væsentligste hindring for, at de gør det i dag, er den, at manden fortæller dem, at det nytter ikke noget, for han kommer til at betale mere i skat, end hun tjener. Jeg tror, at der her ligger en mulighed for at forøge arbejdsstyrken herhjemme og skaffe flere hænder i arbejde.

Men ellers var det kritik af kritikken, jeg gerne ville sige et par ord om. Jeg ved ikke, hvor langt man skulle tage det ærede medlem hr. Aage Fogh alvorligt. Det ærede medlems væsentligste argument mod de 18 måneders tjenestetid var, så vidt jeg forstod, at han selv havde været soldat i 18 måneder, og jeg indrømmer, at det taler stærkt imod 18 måneders tjenestetid, men om det taler for en endnu længere eller en kortere tjenestetid, ved jeg ikke, og jeg ved heller ikke, om det ærede medlem selv mener det ene eller det andet. Det alvorlige, som det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde, og som jeg gerne vil benytte lejligheden her til at gå imod, er noget, som er